

Γιώργος Χαντζής ΕΡΩΤΑΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

Γιώργος Χαντζής
ΕΡΩΤΑΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

concept books
οκτώβριος 2016

isbn ebook (PDF): 978-618-82607-4-0
isbn βιβλίο: 978-618-82607-3-3

Entrée

Ακολουθία που διαχέεται από το υπογάστριο ως τον μετωπιαίο φλοιό. Και πιο πέρα, ως χειρονομία, κινηματογραφία έπρεπε να πεις, πάνω από τους παρατηρητές. Κάποιος προκαλεί και κάποιος άλλος μεταθέτει τα όρια· ίσως να είναι ο ίδιος που θα σε πάρει αγκαλιά να κλάψετε μαζί (συμβαίνουν ακόμη αυτά) μπροστά από τις στάχτες σας.

Ανιδιοτέλειαν

Η ασέβεια, η ζέστη, οι μύγες, ο μητροπολίτης και τα όνειρά της

Να ίπτασαι πάνω από τις στέγες - Ατίθαση καρδιά

Να μην κόβεις άνθη αλλά να διατάζεις τον αγρό

Εκείνη να ανακατεύει εικόνες από βαρκάδες για να διαλέξει
σε ποια θα δοθεί

Θα σου δείξει μία λευκή γάτα, έναν μαντρότοικο
και μια άσκηση χορού

Ο χρόνος της αρχίζει, τρέξε! Φανοί θυέλλης σας κυνηγούν

Ακκίζεται και κόκαλα τσακίζει

Μην αναρωτιέσαι· διαλύεσαι διαρκώς και όχι
εις τα εξων συνετέθης

Ένα ερωτικό ποίημα δεν μπορεί παρά να επιτείνει
κάτι που φοβάσαι

Hable con ella...

Μίλα της

J'ai tant rêvé de toi que tu perds ta réalité.

Robert Desnos

Η ομορφιά που επικαλείσαι και οι άλλοι σου απαντούν «περιβάλλον, τίποτα παραπάνω». Μου επέτρεψες να συνταχτώ με τους άλλους. Αυτά τα χόρτα, ποτέ δεν συγκράτησα το όνομά τους, και εκείνοι οι κάθετοι σχηματισμοί της πέτρας και οι παραλλαγές της, μια αδιάφορη, τεράστια καρτ ποστάλ. Οι συνήθειες απωθούσαν τις νέες επιθυμίες και αν κάποιος επηρεάστηκε και άλλαξε πορεία, είναι αυτά τα σύννεφα και το ακάλεστο φεγγάρι που μας παρακολουθεί.

Κι όμως. Αργά τη νύχτα πηδήξαμε την ψηλή καγκελόπορτα να δούμε τη hacienda όπου έπαιρναν το πρωινό τους οι λεπροί. Βρεθήκαμε δίπλα στη γυαλιστερή θάλασσα και ζητήσαμε τον συνοδευτικό παφλασμό της. Ένωσα πως καθόμασταν στο παγκάκι και μιλούσαμε για τη λιγωτική κυκλωτική σκηνογραφία που μας εμπεριείχε –λίγο πριν θα ορκιζόμουν πως είναι αδύνατον– ή δίναμε στα πράγματα τις αποχρώσεις της ανήκουστης αδημονίας μας. Είχαμε κάνει έρωτα στα βλέμματα που ανταλλάσσαμε ενώ ήδη δοκιμάζαμε γωνίες αφήγησης καθώς και τις εναρκτήριοιες κινήσεις μιας εντυπωσιακής υποχώρησης. Σε χρειαζόμουν, είναι αλήθεια· εντούτοις για το αν ήμασταν ένας ή δύο είναι άλλο θέμα, για το οποίο θα ήταν δύσκολο να μιλήσει κανείς απλοϊκά.

Mama mia

Το άλλο βράδυ τον είδαν να περνά πάνω από τα κύματα ή κάτι τέτοιο. Για την ακρίβεια κάποιος τον θυμόταν στη μια άκρη του κόλπου με ένα μπουκάλι στο χέρι, ενώ κάποιος άλλος τον είδε στην ακριβώς απέναντι, πάνω στην προβλήτα που έμπαινε στη θάλασσα, με το πρόσωπο στραμμένο στον ουρανό. Πώς ξέραμε ότι επρόκειτο για την ίδια στιγμή; Μια αστραπή αποτύπωσε και τους δύο στην ίδια φωτογραφία. Ανατριχιαστικό αν σκεφτεί κανείς πως ο ίδιος είχε μία τρίτη εκδοχή εν εξελίξει.

La Comtesse de Cythère

Τροχοδρόμησα τις άμαξες περασμένων καιρών και γυάλισα καντηλιέρια σμιλευμένα από γδαρμένα δάχτυλα, δεν θα 'θελες να δεις αυτά τα πρόσωπα· εσύ συνέχισε να οδηγείς τα άλογά σου· οι κομισάριοι, οι δραγουμάνοι, οι τελωνοφύλακες είναι οι συντηρητές μας· λύσε την πόρπη σου και πέτα τα φλουριά σου· φτύσε στα πόδια τους «Ευχαριστώ» και άφησε πίσω το κατώφλι των προγονικών επιταγών· έχεις το πρόσταγμα και το κλειδί της ζωής· είναι αληθινή πλέον κάθε σύσπασή σου κάθε υγρή σου μετάπτωση· στον γκρεμό που σου πρόσφερα έχει περάσει η εποχή των θυσιών και στους αναχωρητές έχει χαραχθεί η νέα αγωνία· ο άνεμος μαρτυρεί πως χαρίζεις ηδονή και εισπράττεις ηδονοβλεψία καθώς οι θύλακές σου καταλαμβάνουν τις αποστάσεις και εγκολπώνονται κάθε υποταγή· ό,τι μας συγκρατεί σε αυτά τα σώματα είναι η επιθυμία μας να μεγεθύνουμε το κοινό μας στίγμα· σου τείνω αμέτρητα χέρια, έστρωσα τα γύρω λιβάδια και έβαλα φωτιές στις ξερές τους έννοιες· θα αισθανθείς καθώς έρχεσαι να σε υποδέχεται η ζεστασιά των ανοιχτών κήπων· σήκωσε απαλά το πελώριο πέπλο, σου ανήκουν όλες οι ανέστιες δυνάμεις· αυτό το όραμα δεν είναι δικό μου και οι τοίχοι έχουν απεκδυθεί το ανθρώπινο παρελθόν τους.

Μελέτη

Μη δώσεις άλλη μία λέξη
σ' αυτό που έρχεται. Άσε την ορμή σου
χωρίς νοήματα (κι αντίστοιχες εκφράσεις), πλησίασέ με
και μπες σ' εκείνον τον παράλληλο κόσμο
της ροής σου – τα αγγίγματα,
το χαμόγελο, ο ήχος σου, το τέμπο σου, ω ναι, το τέμπο σου
να εγείρουν τα αντίστοιχά μου.

Το φόντο (ανεμοδούρια, μελωδοί, αλμύρα)
αυτενεργεί και χάνεται.
Δεν μπορούμε να αρκεστούμε σ' αυτό
ούτε να το αγνοούμε.

Υπάρχει σκέψη πάνω στη γλώσσα σου, κατεξοχήν ερωτική
και δεν θέλω αυτό το συμπέρασμα
εδώ, τώρα. Θέλω να παραμείνει κρυμμένο (αλλά να λειτουργεί)
όπως οι λαγονοψοΐτες και οι ελκτήρες της ωμοπλάτης σου
ξαπλωμένη καθώς είσαι στο βιβλίο της Φυσιολογίας μου.

Δεν θα θυμάμαι (κι ούτε θέλω άλλωστε) τίποτα
από σένα ή έστω από μένα: η προσφορά
εξαντλείται άμα τη εμφανίσει της. Για μένα

Είσαι αυτή/εκείνη η θέση.

Υπό εξωθητική έννοια

Η μαύρη τρύπα δεν είναι σίγουρο πού με μεταφέρει. Εδώ κι εκεί τη σκέφτομαι να παίρνει τη μορφή σου. Έχει διασταλεί στα μέτρα ενός τούνελ που αναλογεί στον χώρο πάνω από το κρεβάτι. Εσύ συνεχίζεις –να! το βλέπω πάλι–, την εκφράζεις. Συσφίξεις, χαλαρώσεις, χρωματισμοί, κυματισμοί, αέρινοι έρρινοι ηχομιμητισμοί. Ποιος είπε ότι δεν μπορείς να τη γνωρίσεις, μπορείς, στο πρόσωπο του άλλου· κοίτα με, κοίτα.

Μπορεί να έχει υγρανθεί ή να έχει λιπανθεί, αυτή όμως δεν είναι παρά μια παραλλαγή.

Πάνω στη Βενετία

Στο χάρτινο κανάλι ένας λεκές πρόδωσε το ταξίδι
της λύτρωσης ή του χαμού

σαν του Port και της Kit

με τον υποσαχάριο ουρανό ως καταφύγιο

Οι γονδολιέρηδες θα έκλαιγαν ενώ τα palazzi

θα συνέχιζαν να βυθίζονται

Γινόμαστε το θέαμα στα μπουκτισμένα μάτια μας

όσο ανεπίσκεπτα τοπία κέντριζαν τις ορμόνες μας

να παροχετευτούν

Piazza San Marco, Caffè Florian

βλέπω το μέλλον στον καθρέφτη

Οι μπροσούρες σκισμένες

και ο περίπατος στον χάρτη ως μονοκοντυλιά

ακίνδυνος, ανεμπόδιστος, για πάντα απραγματοποίητος

Κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί τη συνέχεια

και βεβαίως κανείς δεν μπορεί

να το αποκαλεί «θρίλερ» ή «έλλειψη χιούμορ»

Αυτή η ιστορία (ιστορία είναι σχήμα λόγου)

συμπυκνώνεται σε λίγα σημεία

Εκτός κι αν στον τόνο των υποσχέσεων και των υπαιγιμών

στήθηκε μια οντισιόν για την τελική διανομή

Σε κάθε περίπτωση ξεγυμνωθήκαμε

στην παλιά διάλεκτο της φαντασίωσης

Γαστρεντερικό

Δεν έχουν περάσει ούτε τρία λεπτά
Ένα εκβιασμένο μήνυμα έδωσε τέλος σ' αυτήν τη σχέση

(προφανώς όποιος ξέρει τι εννοώ
θα πρέπει να πιάνει την κοιλιά του)

Ωστόσο μοιάζω έξω από τις διαθέσεις και την ηλικία μου
κάπως σαν τον πρωταγωνιστή στη *Θυσία* του Ταρκόφσκι·
αν και καταβάλλω μεγάλη προσπάθεια, δεν μπορώ να θυμηθώ
τι θέλησα να θυμηθώ από σένα

Δεν σε γνώρισα στο ελάχιστο
Μένουν κάτι αποχρωματισμένες δυνατότητες
(δεν θα ήταν δίκαιο
παρά την ανωριμότητά σου
να απαξιώσω τα πάντα)

Τι μπορείς να πεις; Τι έγινε; Ουσιαστικά
τίποτα πέρα από λόγια
κι όμως οι πόνοι στο στομάχι δεν είναι εύκολο να περιγραφούν

Κολουμβάριο

Εξασθενούν οι εκκρίσεις και νομίζω πως ήρθε η ώρα να μιλήσουμε στο αγαπημένο σου μέρος με τη γλυκερή αισθητική δίπλα στα νερά.

Το ξέρεις και το ξέρω πως αυτές οι κουβέντες στοχεύουν σε ένα τετράγωνο που δεν εκφράζει κανέναν μας. Όμως, προς χάριν μιας αστικής λύσης θα επιδείξουμε τη λεπτότητα της στρατηγικής μας.

Θα φέρουμε το ένα πόδι πάνω στο άλλο και θα γείρουμε πίσω γεμίζοντας τις εισαγωγές μας με ήχους από τους περιπατητές και τα κουδουνάκια των ποδηλάτων.

Ό,τι και να ειπωθεί, ας μη γελιόμαστε, εμπεριέχεται σε δύο διαθέσεις. Υιοθετείς τη μία, με δεσμεύεις στην άλλη για να γίνουμε στο τέλος τιμητές της αντίθετης.

Όσο μιλάς σε αυτόν τον τόνο η υγρασία γίνεται αισθητή και ο καφές ακόμη πιο χλιαρός. Με τη μνήμη στην ξερή σεμπρεβίβα μισοκαμένα «Σ' αγάπησα» αναδύονται από το δοχείο τους και τ' απανθρακώνω εγώ.

Χρεμετίζουν οι νέες συμπάθειες.

Κολουμβάριο, *columbarium* (λατ.) ονομάζεται ένας χτισμένος χώρος για τη δημόσια αποθήκευση τεφροδόχων. Προέρχεται από τη λατινική λέξη *columba*, που σημαίνει περιστέρι, και αρχικώς σήμαινε τον περιστεριώνα.

Σεμπρεβίβα, από το *sempre* (πάντα) και *vivere* (ζει). Είδος φυτού του γένους *helichrysum*, το οποίο ενδημεί στα Κύθηρα, στην Αμοργό και σε ορεινά πετρώδη εδάφη της Ηπείρου.

Ο Γιώργος Χαντζής γεννήθηκε το 1972 στην Αθήνα. Σπούδασε Φιλοσοφία (Πανεπιστήμιο Αθηνών) και Μετάφραση Αγγλικής Λογοτεχνίας (ΕΚΕΜΕΛ). Συνεργάστηκε ως κριτικός ποίησης με την *Ελευθεροτυπία*, την *Αυγή*, το περιοδικό *Ποίηση* και σήμερα συνεργάζεται με τα περιοδικά *Ποιητική* και *ΦΡΜΚ* στα οποία δημοσιεύει ποιήματά του. Από το 2006 έως το 2009 διέυθυνε τη σειρά «Σύγχρονες Αναγνώσεις Ποίησης» στο φιλοσοφικό καφέ Dasein όπου σύγχρονοι έλληνες ποιητές συζήτησαν ζητήματα ποιητικής και διάβασαν αδημοσίευτα έργα τους. Από το 2009 συμμετέχει στην ομάδα *Poetry now* που στόχο έχει να συστήσει νέες ποιητικές δράσεις και να έρθει σε επαφή με αντίστοιχες ομάδες στο εξωτερικό. Ποιήματά του έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, σλαβικά, σλοβακικά και σουηδικά και έχουν επιλεχθεί για δύο ανθολογίες σύγχρονης ελληνικής ποίησης: *Karaoke poetry bar* (εκδ. Futura 2007) και *Ανθολογία Νέων Ποιητών: Το καινούργιο εντός και πέραν της γλώσσας*, επιμ. Hellenic Quarterly (εκδ. Γαβριηλίδη 2009). Έχει μεταφράσει ποιήματα του αμερικανού ποιητή A.R. Ammons και έχει δημοσιεύσει δοκίμια σχετικά με ζητήματα ποιητικής. Το τελευταίο του βιβλίο ποίησης έχει τίτλο *Μπέλλα Μπουμ* (Publibook, 2011, Λευκή Σελίδα, 2013).

Εικόνα εξωφύλλου: Βασίλης Χαντζής.

Το Concept Books είναι μια δομή έκδοσης έργων του λόγου που χαρακτηρίζονται από αυτοτέλεια, καινοτόμο διάθεση και θα μπορούσαν να αποκληθούν «έργα-ιδέες». Το Concept Books στρέφεται προς έργα τα οποία υπερβαίνουν (ή ακόμα και αμφισβητούν) την παραδοσιακή μορφή του έντυπου βιβλίου: Έργα με εννοιολογικό χαρακτήρα. Πειραματική λογοτεχνία. Σύντομες αυτοτελείς φόρμες. Ακατάτακτα κείμενα. Μη συμβατική τυπογραφία. Έργα με εκτενές εικαστικό περιεχόμενο. Έργα του λόγου από συγγραφείς πέραν του λογοτεχνικού χώρου. Πρωτοεμφανιζόμενοι συγγραφείς με πειραματική διάθεση. Όλα τα παραπάνω αποτελούν μέρος των ενδιαφερόντων του Concept Books. Σκοπός μας είναι να δημιουργήσουμε έναν φορέα για τη σκέψη, τη συνομιλία και τη διάδοση απροσδόκητων έργων του λόγου. Την επιμέλεια του Concept Books έχει ο συγγραφέας Χρήστος Χρυσόπουλος.

www.fairead.net/concept-books

[CC BY NC SA](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/)

